

Posudek na diplomovou práci Terezy Hanzlové “The Representation of the House in British Fiction (1906-2009)”

Jako téma své diplomové práce si Tereza Hanzlová zvolila zobrazení domu jako tématu, prostředí, motivu i symbolu ve vybraných britských románech od roku 1906 do roku 2009. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně zřídka literární fenomén, analyzované romány od sebe dělí takřka celé století: *Howards End* (1910) E.M. Forstera, *The Forsyte Saga – The Man of Property* (1906), *In Chancery* (1920) a *To Let* (1921) – Johna Galsworthyho a *The Glass Room* (2009) Simona Mawera, což ovšem neznamená, že by tento časový rozestup neumožňoval jejich srovnání vzhledem k danému tématu, ale právě naopak, jak diplomantka přesvědčivě a erudovaně dokazuje. Všechna výše zmíněná díla totiž spojuje neobyčejně osobitá poetika a symbolika domu, které přesahují hranice jejich dějového rámce a tudíž umožňují rozmanitou interdisciplinární interpretaci, jíž se ve své práci diplomantka úspěšně zhostila.

Diplomová práce Terezy Hanzlové je velmi vyzrálá a zajímavá jak po formální (jazykové i stylistické), tak po obsahové stránce. Diplomantka demonstruje své nadstandardní porozumění rozmanitým významovým rovinám všech diskutovaných románů, což ji umožňuje jejich úspěšné a komplexní srovnání. Diplomantka jasně formuluje své argumenty, které adekvátně dokládá citacemi z primárních i sekundárních zdrojů. Z její argumentace je tak jasně patrné vymezení významu a role domu v jednotlivých románech: dům jako živý organismus, spirituální svatyně, útočiště ženské identity, klidný ostrov před maskulinní technokratickou civilizací, jinými slovy jako pevný bod ve světě, který je v neustálém pohybu v *Howards End*, nebo dům jako majetek, investice, zdroj zisku i jako místo „uskladnění“ movitého i nemovitého „vlastnictví“ v Galsworthově sáze. Zdaleka nejzdařilejší je pak kapitola o Mawerově *The Glass Room*, který je autorce patrně nejbližší. Tato kapitola nabízí bohatou analytickou i interpretační škálu, pracuje se soudobým společenským, kulturním, uměleckým, intelektuálním i politickým kontextem, a nejlépe se tak vypořádává s nejzásadnějším paradoxem poetiky domu – jako ztělesnění nadčasové vyváženosti rozumu a estetiky, která se ve své nespoutanosti vzpírá přisvojení či pojmenování na jedné straně, a nepředvídatelných a proměnlivých osudů jejich obyvatel, prostředku jejich seberealizace a extenze jejich osobností do okolního světa na straně druhé, jejichž neustálé střetávání se je hlavní příčinou křehkosti a zranitelnosti harmonie, symbiózy a koexistence domu s jeho (společenským, kulturně-historickým, lidským, atd.) okolím.

Velmi přínosnou součástí práce jsou exkurze do fenomenologické filozofie Martina Heideggera, Jana Patočky a Anny Hogenové, stejně jako čtení *The Glass Room* z hlediska pojetí prostoru Deleuze a Guattariho. Intertextovost tvoří další významnou stránku práce a je nutné ocenit, že diplomantka používá jak nesoudobé texty tak i texty jiných než anglicky píšících autorů (např. srovnání *The Glass Room* s Kunderovou *Nesnesitelnou lehkostí bytí* nabízí zajímavou paralelu těchto dvou textů).

Má jediná otázka se tak týká budoucnosti této práce – plánuje autorka její další rozšíření, případně jakým směrem? Vzhledem k tomu, že se jedná opravdu o velmi nadprůměrnou diplomovou práci, doporučil bych autorce ji rozšířit o jednu teoretickou perspektivu z hlediska poetiky literárního prostoru (např. Gaston Bachelard: *The Poetics of Space* či teorie poetiky místa Daniely Hodrové) a předložit ji jako práci rigorózní.

Z výše uvedených důvodů práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze 11.12.2010

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
oponent práce

